

VOIESCE SI VEI PUTE

	CAPIT.	DIST.
PE ANU	LEI NOU 48	— 58
PE SESE LUNI	24	— 29
PE TREI LUNI	12	— 15
PE LA LUNA	5	— 6
UNU EXEMPLARU	24 BANI	
PENTRU PARIS PE TRIMESTRU PR. 20.		
PENTRU AUSTRIA	PIOR. 16 VAL. AUST.	

ROMANULU

Articlele trămisse și nepublicate se voră arde. — Redactorul respunțorul Eugeniu Carada.

ATENEULU ROMANU. — Confirație de adă Jouă, a d-lui Cernătescu se amână.

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULU.

PARIS, 25 Februarie. Diariul la France și l'Etendard desmintă în modu categoric scirea dată de Curierul rusu asupra unei alianțe închisă între Rusia și Prusia.

LONDON, 25 Februarie. Derby se retrăsă; regina a primiți demisiunea. Uă depeșă oficială comunică că generarul Napier a avut uă intrevadere cu împăratul Teodor alii Abisinei; se speră uă soluțione favorabile.

(Serviciul privat, alu Monitorul).

PARIS, 22 Februarie. — Diariul Patria desminte că guvernul Franciei a notificat regelui Hanovrei în privința primirii ce a făcut emigraților hanovresi, și că regele ar fi declarat a avea convicționea că ceea ce meditați e ară si cu totul despăgută guvernului francez.

YORK, 21 Februarie. — Johnson a destituit pe ministrul de resbelu Stanton și a numiți pe generarul Thomas in locu. Senatul, în privința destituirii ministrului de resbelu, a decretat că președintele nărește facultatea de a scote din serviciu pe ministrul de resbelu.

LONDRA, 22 Februarie. — In camera comunei, lordul Stanley a declarat că Anglia ar căuta să se recheme pe reprezentantele sădă din Mexic, fiind că Juarez a interrupții relaționile cu toate puterile care au recunoscut pe Maximilian.

Bucuresci 26 Făurără.

Astă-dîi Camera s'a ocupat cu multe proiecte remase din se-siunea trecută, privitor la că de comunicare, și la percepere de nove taxe la unele comune urbane.

Deputații care au vorbitu eră in Cameră contra propunerii d'a se da ministrului unu votu de încredere, au basată toți respingerea propunerii numai pe cuvențul, că prin-tr'unu asemenea votu Camera ar provoca unu conflict între ambele corpori ale Parlamentului. Un asemenea vot, a disu d. Carp, și insu d. Dum. Ghica, ne pune cu cel-l-altă Cameră într-unu conflict, ale căruj conse-nințe nu se potu prevedea. Preabine; cine face a provocă conflictul? Camera său Senatul? D. Carp, cu 2, 3 ore nainte d'a dice eră in Cameră aceste cuvinte, a scrisu in Terra următorie linie: „Unu conflict se redică între unul din marea corpuri constituite ale Sta-

tului și consecințe grave potu rezulta din acestu conflict, dacă ministrul ar pune persoana loru mai presusă de interesele țerei.” Această dovedesce că conflictul era deja, și era redică de către Senatul. Se esaminămu, său mai dreptu se re-sumău cestiunea.

Ministrul Justiției a respunsu în Cameră la interpellarea unu depu-tat. Camera aplaudă pe Ministrul.

Senatul ilu chiamă naintea lui și-lu muștră, ilu blaméză. Nu este ore aci unu blamă, și anca nici tocmai indirectu, ce Senatul a datu maioritatea Camerei?

Dară, dicu dumneloru, Senatul are dreptul d'a interpela, d'a aproba său blama pe ministrul. Așa este; combaterea fină nu este asupra dreptului ci asupra modulu cu care Senatul a usat in acestă cestiune de dreptul seu.

Intenționea d'a blama majorita-tea Camerei eră nu numai pe ministrul se vede prin graba c'e a pusu

Senatul d'a chiamă pe ministrul naintea sea. Senatul scia, și n'sfriștiu ministrul i-a dechiarat că cesti-

uniunea curții de Casatiune, este în cercetarea Camerei, și anca de urgență, pentru ce dar corpul celu matoru, dacă a voită a blama numai pe ministrul, eră nu și majoritatea Camerei, n'a asceptat aia de acelui blamă cu ocazia prezentării in Senat a proiectului in cestiune? Pentru ce uă nerăbdare atătu de mare, atunci mai cu sémă cându ministerul il-a spusu că provoacă unu conflict,

Ministrul, conformu sistemei con-stituționale, suntu dator, în asemenea casuri se supue Capulu Statului și faptul, și situaționea și opiniunea loru. S'acesta pe urmă a-viscă. Ce opiniune, ce consiliu trebuia acum se dea ministrul Capulu Statului? Se disolve Senatul? Dară ce se voră face cu legile cele urgențe ce suntu la ordinea dilei și cari nu se potu amâna fără cele mari și putemă dice și pericolose pagube? Se depue demisiunea loru in mănele Capulu Statului? Dară cumu va conduce lucrările noulu cabinetu, esitu in bună parte din Senat, dacă nu-lu va primi majoritatea Camerei? Cumă? Voia ore d. Ion Ghica, ca ministrul actual, fără a fi consultat Camera se-si fi datu demisiunea, spoi Camera se fi dechiarat că nu primește cabinetu celu nuoū? Dar ore nu atunci ar fi avutu in adeveru cuvențu d. Ion Ghica se dică că s'ară pune pedice prerogativei Domnitorelui?

Pentru ce dară dd. Carp, Ion Ghica, Cogălnicianu, d. Dumitru Ghica și cel-l-altă 28 deputații aii respinsu eră propunerai de încredere? Pentru ce aii disu că Camera provoca unu conflict cu Senatul, când ea din contra nu facea de cătă a para lovirea ce a voită a-i da Se-

natul să scote națiunea din critica situaționă in care voia so pu corpulu celu Matoru?

Dară, dicu unu, ce va face acum Senatul? Această întrebare trebuie să se și-o facă Senatorii mai nainte, și cu atătu mai multu că li s'a atrasu atenționea in două rânduri. N'a voită a însele; n'a elu este uă doavadă de conspirație a ministeriului român cu cabinetul din Petresburg. Veri și cumnatul se transformă in diariul Terra, in bande armate, in doavadă de adoptarea politicii rusești in contra politicii Occidentului.

Atacul dovedesce și lealitatea și scopul opoziției, și dă noui esploră extractelor ce publicaramu eră din unele diarie ce suntu organele unei politice anti-române.

dreptu a schimba și săngele omului și canonele religiunii.

Ministeriul actuale, a presintatul Senatului unu mesagiul alu Domnitorelui prin care cere modificarea acestel legi.

Si cumu esplică, cel de la Terra, acestu saptă frunosu și n'adeveru liberale și crestinesc? El dicu că elu este uă doavadă de conspirație a ministeriului român cu cabinetul din Petresburg. Veri și cumnatul se transformă in diariul Terra, in bande armate, in revoluționi in Oriente, in doavadă de adoptarea politicii rusești in contra politicii Occidentului.

Atacul dovedesce și lealitatea și scopul opoziției, și dă noui esploră extractelor ce publicaramu eră din unele diarie ce suntu organele unei politice anti-române.

ISTORIA TOLERANTEI RELIGIOSE

IN ROMÂNIA.

V.

Mahometismul la Români.

Originalurile tractatelor noastre cu Turcia nu mai esistă de multă, dară nu este cu neputință de a le restabili șre-cumă, dacă nu in literă, celu pucinu in spiritu, mulțamita indicaționilor, conservate pe iei pe coale in cronicile naționale, și a căror veracitate, in acesta privință, se justifică pe deplinu prin înșa natura factică a secolarelor relaționă ale Moldovei și ale Terrei Românești cu imperiul otomanu.

Români, — dice Cantemiru, vorbindu aci despre ambele șermuri ale Milcovului totu d'uă dată, — „desi împăratul Turcului bană a da legături suntu, fină bisericele, lege, judecătile, obiceiele, nesmintite și nebetejite și le-a păzită; copil Românilor deciuială a fi, precumă alte supuse crăi patu, n'a suferită; medgitu turcescă a se zidi, său biserică in giamă a se preface, pînă la vremile noastre n'a veștuit...”(2)

1) A vedea No. de la 28 Ianuariu, 4, 6, 8, 10 și 13 Februarie.

(2) Chronicul Romano-Moldo-Vlahioru, lași, 1835, t. 1, p. 92.

— Da, fină e pucinu cam rece, respusenii e.

— Lângă tine cu totu acestea se animă.

— Pentru că sciș așa de bine se ascultă, după cumu pretinde unchiul meu.

— D. de Blairac e acela pe care l'ai deosebitu mai multu.

— E adeverat.

— Acum, finăcăses-mă și dute de te culca.

— Speru că intristarea și-a perit acum.

— Așa e, și mă simțu usure ca o păsare, de și ană danțat optu ore.

Intradeveru, ar fi putut cine-va dice că această seră modificase pe fină-care din noi. Mariana se amusa cu povestile mele, eum eramă mai veselă și mai viă, unchiul meu se părea mai amabil și sta mai multu cu noi. Familia de Blairac, mama, fată și băiatul, veneau adesea la castel. Convorbirile deve-niră mai animate. D. de Blairac și unchiul meu trăiau subiecte interesante și serioze.

Căte uă dată, unul din doi cîte tare vere uă opera nouă, sau celă mai junc povestea campaniile săle, tutorele meu voiajele lui, li ascultam privindu-i pe amândoi, celă d'antejă avea într-ensul co-va dulce, moderat care provoca luna-voință fără a descopta curiositatea, celu d'ală douicea avea

din masive ca se impidește saloulu cu vase și cu verdeață. Alergău in totu pările dăndu ordinele scumpei mele Mariane, pe care voiamu să scutesc de ori-ce osteneală. Cându sosi ora de a me finăbra, alegău la mătușa-me, pe care o coasău și o gătiu fină-mi. Ea era încă atătu de frumosă, cu o talie și o turnură atătu de elegantă, in cătă slăbiciune sa dispărea sub valurile de gază care o incongiură, și aninționea plăceri ce-mi da și colora usure obradul. Cându me veju cu rochia de balu, cu umăr și brațele gole, ameță și surprinsă de propria mea imagine, ea me sărută cu atăta măndrie ca cumu mi-ar fi fostu muma, și, chiemădu pe soțul său îndată:

— Privesc pe Luisa, Daniel; mai sămăna ea cu călugărițioră de altă dată?

— Nu-i aile său toaleta, Mariano? Se vede negreștiu gustul său.

Acestă reacă indiferență facea unu mare contrasă cu fragedul orgoliu alu mătușinele, in catu me simțu atinsă și respusenii, cu receala.

— Găsești celu puținu că me-prinde?

— Vrei se te admiru? Iui respuse elu.

— Si pentru că ochii mi se umpleau de lacrimi, elu urmă camu incurcatu:

— Totu capetele coronate suntu astă-fel, ele ceru și lingușite.

Nici o dată n'amă susenii atătu de

Apoi surindu, adaoga:

— Esu intradeveru prea frumosă astă-fel, și doresc din totu inima ca să te amuști și se aibă multu succesu. Iartă-me, sunu unu betriniu tutore fără grajie, dar nu și fără afecțiune.

Dumnejdeu se te resplătescă pentru a-este bune cuvinte! murmurău eum roșindu-me;

— Iată-me acumu cu totulu consolata.

Mătușa-me luându-mi braciul, necoborâmu in saloulu strelucită iluminat; florile imbațău; pentru mine aceasta era cu unu vîrstă plăcutu și atătu de noū in cătă eramă forte mișcată. Îndată invitații sosiră din totu pările, salonele se umplu și danțul începu.

Isabela de Blairac, vecina vostă, iună prezentă pe fratele său, care, neputându danța, veni de multe ori de șeju lângă mine. Elu avea unu chipu plăcutu, și înlesnire la vorbă; dar ce diferență intre unchiul meu și dănsul!

— Unchiul meu avea unu limbagiu colorat, unu sunet și o putere care comandă atenționea și incantație spiritele. D. de Blairac găsi mișlocu a-i spune ca nu-si pote era greșiala că a lăsatu numai pe mu-

ma și pe sora sa a se bucură de vecinătatea noastră, cerându-mi permisiunea de așa repara această greșeală.

— Adeverat! Ce nenorocire că e schiopu!

— O rană primiță întrună modu nobilu

nu săde reu, respunsei ei.

— E frumosu la chipu; și are maniere

— E frumosu la chipu; și are eleganță, adăga Mariana.

In respectul Moldovei, cronicile Nicolae Costină mai specifică apoi, cum că definderea de a se edifica templuri musulmane în țără ar fi formatu anume punctul alu 9-lea din tractatul lui vodă Bogdan cel Orbă cu sultanul Baedzid II din 1512, resumându sensul articlului în următorul mod: „Turci nu vor pute cumpăra pământuri în Moldova, ori a avă, său a se aşeda, nici a aveă său a face gămie nici într-unu chipu.” (1)

Cătu se atinge de țără Românescă, istoria frațiilor Tunusli, băsându-se pe aluziunile mai multor firmane posterioare, enumeră pînă condițiunile tractatului lui vodă Vladislav Basarabă cu Pôrta Otomană din 1460 următoarele clause esențiale: „Turci ce voru veni în țără pentru comerciu, voru fi datori se arête de unde și din ce locu sunt, și după ce voru cum păra său voru vinde marfă cu de rădicata, numai în orașe, eră nu și în alte locuri, se voru întorce fără întârdiere înderătu; ei nu voru fi liberă a lăua nici servitoru nici servitores dintre Români, nici se aibă locu deosebitu pentru închisăciunea lor.” (2)

Așa dară, este pozitivă, cum că străbuni nostri nu permită nici decum Turcilor de a se încuiba în țără și de a edifica la noi temple musulmane, cea-a ce constituă, negresită, unu actu de netoleranță, însă politică, eră nu religiosă, de vreme ce mobilul celu învaderătul alu Românilor era curat numai tema de a nu devini cumuva unu pașalicu otomanu.

Oprirea de a zidi gămie era uă consecință a oprii de a se coloniza, care eră, la rândul său, rezulta din paza independenței naționale: religiunea, dogmele, cultul formău nesec considerațiunii cu totul acesorie pe lîngă considerațiunea cea fundamentală de a fi pe Turci pe cătu săru pută mai departe de la anima țerei.

In adeveru, mai nainte de lăurea Constantinopolit, pe când Osmanlăi nu se păreau nici a fi destul de periculoși din punctul de vedere politicu, mulțimea loru implea România sub pretestu de commerciu, fără cea mai mică pedeckă din partea străbunilor nostri. Pe la 1454 unu martură oculară povestea, că a găsită piețele Muntei totu atât de pline de Turci

(1) In *Cogănicianu, Archiva Rouănească*; ed. 2, t. 2, p. 265.

(2) Traducerea lui Sionu, p. 69.

ca și de Români; „in als grosser menig als dy walacheu selbst...” (1) Cuvîntul „kirvanu“ său „kervan“ ne întimpină în crisoale muntele deja de la 1480 (2), cea-a ce corroboră într-unu modu filologicu întinderea vechiului negoțu otomanu în aceste țere.

Însă, chiaru în urma încheiării tractatelor celor restrictive cu Pôrta, Români totu nici a avut ocaziunea de a da probe, cum că sciu a tolera religiunea musulmană întocmai ca și pe toate cele-lalte, dacă nu în privința Turcilor. celu pucinu în respectul unu altu poroț totu atât de supusă precepelor lui Mohamed.

Italianul Giovanandrea Gromo, carele cunoscuse Moldova camu în 1564—70, dice între altele: „suntu vră trei sute de localități, locuite numai de Tătar, cari se luptă sub stăgurile domnului te-ref contra tuturor inamicilor de pe imprejură cu aceiași credință, ca și însuș Moldoveni.” (3)

Nemul Georg Reichersdorff, ce visitase România cu vre trei-decă

de anu mai nainte, aflată acolo nu trei-sute, ci pînă la cinci-sute de stabilimente tătărescă. Se vede însă că uă parte din ele emigră apoi peste Prutu său peste Nistru, în intervalul neconitenitelor desordini administrative și resbelele civile. Etă ce dice acestu călătoru: „Tătaril din Moldova servescu cu fidelitate Domniloru țere chiaru contra invasiunii celor-l-alii Tătar din afară.” (4)

Din acăstă poporațiune tătară eșiră la noi mai multe familie borescă din Moldova, unele adjungendu pînă la domnia, precum Cantemir și Cehanii, două nemură d'u potrivă ilustre în analale României, dintre cari celu d'antéi a existat pînă mai de-ună-dă în Bucovina, cufundat în sérăci și 'n obsecritate, eră cer-l-alii său desmembrat în mai multe ramure deosebite, atât de nocolo precum și de ncocă de Milcovă, sub numele mai modernu de Racoviță.

In seculul XVII, afară de Tătaril cei colonisați, mai apară nici în armatele moldovene patru și mai multe regimenter său capitaniaturi de așa numiți Lipcani, (5) veniți din

(1) In *Archiv des Vereins fuer Sieuenburg Landeskunde*; N. F., t. 2, p. 163

(2) Veneția, *Colecția documentelor slavo-române* (rusescă); Petersburg, 1840, p. 122.

(3) *Archiv des Vereins*; N. F., t. 2, p. 43.

(4) *Chorographia Moldaviae*; Coloniae, 1595, p. 50.

(5) *Kantemir, Beschreibung der Moldau*; Leipzig, 1771, p. 210.

di. Suntu momente în care pară ingreutată de plenitudinea animei mele.

Pentru că afecțiunea ce-l inspiră nu-i mai e de ajunsu . . . Vrei se-l spunu pentru ce-mi săruți mănele cu frăgeșie, pentru ce plâng fără rajune, pe cându uă altă gădere, totu aceiași, se astă în anima ta, și același nume îi vine pe buze?

Nu, scumpă mătușica, strigău, nu vedu în mine de cătu cea-a ce-l spunu în flăcări.

Pentru că iubesc fără se-l închipui, draga mea. Dar ești, a doua ta mamă, suntu datorie și potu a te lumina. Nu e ore nici uă flină în lumea aceasta a cărui prezență te răpește, a cărui voce te turără?

Cându vezi acea flină, nu-i pare că totu lucrurile îi se înminează printrinsă? nu visezi tu ore a nu o părăsi nici uă dată și a o augă dicându-i că es-i frumosă? Nai! voi ore se incănu numai pe acea flină? Ei bine! drăgă! această e amorul.

Nu, strigău ești, numi vorbi astă-felui. Nu voi să te credu!

Pentru ce te turberi astă-felui, drăguț, și vrei se fugi de mine, rușinoasă și roșită la față? Pentru că amorului i place și numai această imaginea neregulată cămăisterului, și te simți rănită, cându ești te impută unchiul meu putea se mă încale și luminescă; ești ocupă altă de incetă inima,

Polonia și în privința cărora noi suntemu datorie de a prezinta aci căte-va detaliu, necunoscute istoriceilor nostri.

La începutul secolului XV mai mulți Tătar, alungați din cuiburile loru de lîngă Volga prin furia lupelor intestine, căutașeră adăpostu în Lituanie, căpetându de la principiul de acolo privilegiul de a reămăne mahometanu. Pînă la regale Sigismundu III, bogotu din scola iezuitismului, posteritatea acestoru emigranți primiti se bucura în deplină linisice, pe același picioru cu toți locuitorii creștinu al Lituaniei, de diferitele drepturi ale cetățeniei polone. In 1609 se începu de uădată uă góna sistematică și incusitorială contra nenorocișilor musulmani, și nu mai incetă, mai multu său mai puinu, pînă la însă-și căderea Poloniei.)

Acesta fu causa veniri unora dintre ei în Moldova, unde au fostu primi cu braciele deschise, ca toți acei ce oferiau cu sinceritate săngele loru pentru apărarea hotărelor teret, fără deosebire de origine și de credință.

Se nasce acumă întrebarea, cumu de puteau toți acești Tătar, Lipcani și ne-Lipcani, vechi și noui, a satisface în libertate prescriptele religiunii musulmane pe teritoriul română, de vreme ce nu posedeau nici unu templu de cultul loru pe totu întinderea Moldovei? Cestiunea nu e anevoie de resolvată pentru oră-cine a studiatu măcaru în trăcatu dogmele prorocului dela Mecca.

Totu lumea este uă gămie, — dicea Mahomedu. — De aceia edificarea templurilor nu se poate considera ca „sartă,” adică uă necesitate religiosă, ci simplu numai ca uă faptă meritória. Băile, scolele, spitalurile, suntu mai plăcute lui D-deu decăt zidurile unei gămie. Oră-ce locu puru său purificat pote servi pentru religiositatea unu adevăratu musulmanu, întocmai ca și templul. Fă pe păretele casei tele semnul numită „kâble,” carele arătă direcțiunea spre Mecca. și apoi închină-te în pace lui Allah și Profetul său. (2)

Precumu vedeu, Tătar și chiaru Turci nu aveau nici uă trebuință absolută de gămie spre a putea gusta în România totu plenitudinea toleranței religiose. Însă cea-a ce pro-

(1) Vezi tractatul lui Czacki, *O Tata-rach*, in *Dziela*, Poznań, 1845, t. 3, p. 312.

(2) Vezi opera lui Cantemir, *Sistema religiunii mahometane*, (rusescă); Petersburg, 1722, in-f., p. 175, 216. Această carte, de asemenea, este foarte mare chiaru în Russia, se află în biblioteca mea.

in cătu nu scu ce simplimentu te agită; apoi unu cuvenită, o privire îi arată că viață și dominată, că ea e coprinsă de aceiași gădere care numai incetă, atunci omul iubesc. Daru tu vrei se me lașă, și facia ta alterată mi spune, dragă copilă, că afecțiunea mea nu sa încretu. Liniscescă și lașă tandreței mele grija de a veghe la fericirea ta. Mergi de te culcă, drăguță, și vomu mai vorbi de această dupe căte-va ore de repaosu.

Intrau în camera mea amelită și confundată, ne îndresindu a mă resema pe aceste vorbe, căci său care cuvenită alu ei mă făcea se tremură!

Ce lumină funestă îmi descoperea ea! Nu gîndemul nelincetă la d. de Blairac, nu găsimu numele lui pe busele mele; desigur, căndu o indouială se perde, lasă înă urmă, astă-felui, de cându Mariana creștește și cîntă în inima mea, și numiște amouă cea-ace nu era de cătu tandrețe, prezența tutorelor mei îmi făcea reu, și cându nu era fală, totu silințele ce-mi punemă a nu mă mai gîndi la dănsul, aducău rezultatul contrariu. Mă supărău chiaru pe temerile care mă pună în miscare, care-mi cauă acele roșiri, acele bătăi de inimă contra cărora mă amețemă prin veselia mea silită, prin bavardagiul meu, înbulzimă cu visite fa-

băză mai bine decătă oră ce alta, cum că poporul român nu se găndia nici uădată la mahometismu în deosebele căciuri cu păgăni, este vechia baladă națională despre „Corânlă“ de la Movilă.

Acestu prețiosu monumentu de literatură năstră poporariă, compusu pe la începutul secolului XVII, pe cîndu domnia în Moldova vodă Aleșandru Iliașu, adjunse pînă la noi în gura poporului sub doue forme, ce se deosibescu mai cu sămă priurmătorul variantă. Intr'una căntărețulu dice:

„Domnule Maria Ta!
„Tu pe Greci nu asculta,
„Că ei viață și-oru scurta!
„Grecu și-ară dușmănosă,
„Grecu limbă veninăosă.
„Ce pîtrunde pînă la osă...“

In cea-l-altă formă, în locu de Grecu apare Turculu:

„Turcu și-ară dușmănosă,
„Turcu limbă veninăosă.
„Ce pîtrunde pînă la osă...“

Prin urmare, Grecul celu pravoslavicu și Turcul celu mahometanu suntu absolutamente totu una în ochii Românilor. Încătu avemă dreptul de a mai repeta nici uădată, cu uă convicțiune întărită și mai multu prin seria probelor de mai susu, cum că netoleranța părinților nostri în respectul Osmanilăilor a fostu totu-d'a-una curată politică, eră nici de cum religiosă....

Ne așteptă acum Armenii.

B. P. H. J. de

JURIDICȚIUNE CONSULARĂ.

in
ROMANIA.

Posițiunea anormală și excepțională creată României de juridicționea Consulară este pușă la ordinea dilei.

Re ne și permisă a face slabele noastre reflecții asupra acestei cestiuni care crea-ză în România uă stare de lucruri ce violență dreptul gîndelor, și mai cu sămă conformu autonomiei și drepturilor ab-antiquo ale Românilor.

Cu atât mai multă avemă acăstă convicțiune, pentru că pare că provinția a voită a rezerva fericeirea de a restitu României drepturile săle de lîrră suverană și creștină unui Hohenzollern, alu căruia stribună Frederick Comite de Hohenzollern, Mare rugătoru alu ordinului Teutonicu) aliatu al Domnului Română, Mircea I-i. Si a altoru Principi creștini sa bătătu contra lui Băzat I-i, în anul 1390, alături cu armata română, pentru independența Crucii amenințări.

1) Vertot, istoria cavalerilor ospitalieri de St. Jean de Jérusalem, Hamer.

milia Blairac, stribătemu parcă, ajungem cu grăbire lîngă Isabela și nu găsimu nimicu se-i dică. Incurgamă curtea ce-mi făcea fratele său, și cându ajungiamu amești din mine, atunci venea obosela și descuragiarea.

Nu eramă fericită și linisită de cătu cu Mariana; confiență și mîngăierile sale tm̄ recorelui inimă. Atunci tratamă de nebunie acea conținută de spiritu capabile de a-mi perde totu repaosul. Mă simțeamă linisită sub ochii sei, loială sub săruturile ei. Oi scumpă femei! Cătu tm̄ făcea de bine, dupe cem̄ făcuse atâtă reu!

Intrau și cându sedemă lîngă dănsa, au-dărău că umbă cine-vă pe terasă.

— Cine ore vorbesce cu Daniel? imi disă ea. Luisos uită pe ferestră, nu e ore d. de Blairac?

Me uită și lîngă întrădevără bindu cu vivacitate. Tutorele mei, care-mi venea în față și asculta cu unu aeru gravu, apoi începea iară a umbă. Amendoi apucăram alece, și-i perdiu din vedere. Puținu dupe acea unchiul meu reapără singur, umblându cu pași mari, oprindu-se, reluându mea amețemă prin veselia mea silită, prin bavardagiul meu, înbulzimă cu visite fa-

România dară trebuie lăsată suptu imperiul dreptului gîndelor, și nu îse pote impune uă juridicțione excepțională, care nu pote exista de cătu în țările musulmane, unde legislaționea loru nu derivă din dreptul romanu și unde diferența moravurilor și obiceiurilor o facă necesară.

Cestiunea juridicționei consulare a devenită uă plăgă care cu incetul este menită a manca rărunchiu nației.

Opunerile și refusul străinilor de a se supune legilor țerei, au ajunsu une ori pînă la scandalu, și totu uă dată inamicii teret și și lîi sei vitregi se servu de aceste armă, pentru ale loru în parte scopuri, ca se acuse România înaintea Europei ca nu se află încă la acelă gradu de civilizație pentru a avea Constituționea liberală ce posedă.

Este căru importantă, și din acestu punctu de vedere, ca, cu uă oră mai nainte, se încrezze juridicționea consulară și, împreună cu dînsa, consecințele iezi.

Nu intrămu în esaminarea considerațiunilor de Statu și politice cari au autoritat, din nenorocire, pe Guvernul de suptu regimul căutău tolera această stare de lucruri care, dacă sa agravați, culpa, nu pote fi atribuită de cătu lui numai.

Indată după încheierea conveniunie de la Paris, socotimă că aru si fostu datoria sa principală a reclama de la puterile garante, pe baza disului actu internațională care a garantat imunitatea noastră, ca dd. Consiliu și agenții politici se nu eseră în România alte funcționi și se nu aibă alte atribuționi de cătu acelea cari eseră și cari li se cuvine în cele-lalte Statu creștine și autonome.

Prin uă fatală indiferență, ca se nu dicemă mai multă, guvernul de atunci națională posizionea ce ne a creată Europa și misiunea noastră, și astă-fel a compromisă privilegiurile și imunitatele ce bravura străbinilor ni le-ă transmisu intacte.

Astă-dă, suptu unu ministeriu adeverată liberele și pe cându avemă pe tonul lui Stefan celu Mare și Mihai Viteazul unu principie

ță de islamism și prin urmare pentru a părea drepturilor de suveranitate ale României. Aceste drepturi au fost recunoscute unu anu mai târziu chiar de Sultanul Baiazet prin cea dântău capitulație care nu putut fi de cău consemna infiabilă a alianței în cestiu.

Raporturile politice ce există între România și Turcia sunt stabilite și regulate de capitulațiuni și tratate vechi, pe căndu anca raporturile celor-lalte puteri europene cu sublima portă nu erau regulate. Aceste capitolajuni au fost din nou recunoscute solemn și garantate prin tratatul de la Paris din 1856 și Convenția din 1858 încheiată între Turcia și marea puteri europene.

Asemenea ele au fost în mai multe rânduri recunoscute și garantate de sublima Portă chiar prin tractate ce a încheiat cu Rusia. Ne vomă mărgini a cita tratatul de la Kutsciu Kainardji din anul 1774 prin care titlul de „Suveranu” este formal acordat principilor Români, precum și art. V. alii tratatului de la Andrianopolis din 1829 care sună astfel:

„Principalele Moldaviei și Valachiei, fiind puse în urma unei capitulațiuni suptă suzeranitatea Sublimei Porți, vor conserva toate privilegiile și imunitățile ce li său fost acordat său prin capitulațiunile loru său prin tratatele încheiate între abele imperiuri său prin hatișerisuri din diferite timpuri.”

Acelora cari să incercă a invoca alte tratate ce Turcia a încheiat, atât cu Rusia cât și cu alte puteri, tratate cari au alternat profund regimele de independență alături României și a turburat raporturile acestor

din urmă cu sublima Portă, le vom aminti principiul elementar de drept, să publicu său privat, după care obligațiunile convenționale între doi său mai mulți contractanți nu potu vătama drepturile și imunitățile unui alii treilea. (des tiers)

Reprezentanții puterilor amice au avut negreșită în vedere acestui principiu la cungresul de la Paris, și de acea-a nău ținutu nici unu comptă de aceste din urmă tratate și său referitor la capitulațiunile proprii ale Românilor, încheiate cu Turcia și la actele ulterioare cari le au consacrat.

Mulți inamici ai drepturilor noastre și chiar Turcia în sénul Congresului de la Paris, a voiu a pune în dubiu existența tratatelor române. De și astă-dată aceste tratate sunt recunoscute solemn, totuși credem de trebuință, spre a pute procede mai regulat, a le reproduce în astenso, lăudându-le din isvorale cele mai autentice chiar ale autorilor străini și astă-feli a pute deduce dintr-insele basele pe cari voimă a intemeia asemenea noastre.

Așa la anul 1391, Mircea I-iu Domnul alii Româneschi încheiat cu Baiazit I-iu, următorul tratat de reciprocitate. 2)

Art. 1. Din marea noastră condescendență învoimă, ca Principatul Valachiei, de currend supus de nebiruibile putere a nevinse năstări impărății, împreună cu suveranul său se se cărmuască după propriile sale legi și ca Voivodul Valachiei se alătuplă putere de a face resbelu cu vecinii săi și de a încheia legături de amică cu dănsii, ori și căndu va voi, și prin urmare

1) Muradjea d'Ohson,
2) Colson. tom. III. pag. 438.

se să stăpănu peste viață și moarte supușilor sei.

Art. 2. Căi creștin ar primi religia lui Moahmet și pe urmă, trecendu din locurile Sigismund.

Propunerea lui Mircea I-iu a fostă pri-

mată cu bucurie de Majazit I-iu și istoria

este facă pentru a ne spune că Suveranul

Turciei, asigurându-și amicia omănei a pro-

stată mai multă de alianța sea cu Mircea

I-iu în conchistele făcute, atâtă de elu, cătă

și de succesorii sei, pînă la căderea Imperiului Grecu.

(Va urma).

M. M.

Colegiul I-iu din judecătul Teleormanu, Dâmbovița și Tutova este convocat în ziua de 10 Martiū viitor, ca se alegă pe deputații alii cărora locu să declară vacanță în Adunare.

Colegiul alii II-le electorale pentru senatori de la judecătul Ilfov, Suceava și Botoșani, sunt convocate în ziua de 9 Martiū viitor, ca se alegă pe senatoarele ceruti după art. 68 și 70 din Constituție.

Prin decret cu dată 9 Februarie curent, suntu numiți:

D. Dimitrie Lăzărescu, sub-prefect la plasa Jiu-de-Sus din judecătul Dolj, în locul d-lui Pantelie Herescu, demisionat.

D. Petre Roseșcu, sef al biouroului judecăt din prefectura judecătului Dolj, în locul d-lui Ion Garada, începută din viță.

FINANȚE.— Prin decret cu data 3 Februarie, d. Teodor Petrin, este confirmat casierul generală la judecătul Brăila, în locul d-lui Dimitrie Stefanescu, dată judecătă pentru luare de mită de la debitanții tutungii din orașul Brăila, și pentru care, după încreștere dată de judecăt de instrucție, suntu indicii de culpabilitatea prevăzută de art. 142 din codul penal.

PARTEA COMUNALE.

PRIMARULU COMUNEI BUCURESCI.

Conspictele statistice de mai josu intocmite de către d. oficerul de statore civilă alii circumscriptiunel II-a, a culorii galbene, se publică spre scință tutelor.

Primar, C. Panaiot.

No. 1,119, 1868 Februarie 8.

COMUNA BUCURESCI

OFICIUL STAREI CIVILE

ALU CIRCONSCRIPTIUNEI A II-A (CULOAREA GALBENA.)

CONSPECTU STATISTICU COMPARATIVU INTRE NASCUTII, CASATORITII SI MORTII ANULUI 1866 CU CEI DIN ANULU 1867.

ANULU.	NASCUTI						CASATORITI						MORTI						NASCUTI							
	LEGITIMI		NATURALI		TOTALU DUPE SECSU.		CATI DIN ACESTIA DE RELIGIUNE						CATI DIN ACESTIA DE RELIGIUNE						NASCUTI							
	masculin	femini	masculin	femini	masculin	femini	ortodoxi	catholic	calvin	luterani	armeni	israeliti	1-a	2-a	3-a	1-a	2-a	3-a	ortodoxi	catholic	luterani	calvin	armeni	israeliti		
1866	488	525	52	63	540	588	1052	5	2	6	7	55	170	17	1	175	13	—	376	352	40	—	2	8	4	
1867	432	369	75	73	507	442	949	883	13	3	7	23	21	161	24	1	159	27	—	372	352	4	6	—	6	4

ANULU.	DE SEC SU BARBATESCU						DE SEC SU FEMEESCU						TOTALU MORTILOR						CATI DIN ACESTIA DE RELIGIUNE						
	născut	morti	pînă la 1 anu	pînă la 7 anu	pînă la 20 anu	pînă la 60 anu	pînă la 80 anu	de la 80 în susu	TOTAL	născut	morti	pînă la 1 anu	pînă la 7 anu	pînă la 20 anu	pînă la 60 anu	pînă la 80 anu	de la 80 în susu	TOTAL	ortodoxi	catholic	luterani	calvin	armeni	israeliti	
	MASCUL	FEMEN.	TOTALE	BARBAT	FEMEI	TOTALE	BARBAT	FEMEI	TOTALE	MASCUL	FEMEN.	TOTALE	BARBAT	FEMEI	TOTALE	MASCUL	FEMEN.	TOTALE	ORTODOXI	CATHOLIC	LUTERANI	CALVIN	ARMENI	ISRAELITI	
1866	7	208	104	85	334	62	16	816	816	—	200	102	46	191	61	16	616	1432	1264	80	21	20	27	—	—
1867	—	226	155	80	325	71	16	873	873	—	186	159	56	174	41	12	628	1501	1317	83	30	26	24	21	—

RESUMATU STATISTICU COMPARATIVU

ANULU.	NASCUTI						CASATORITI						MORTI						ESPUNERE					
	NASCUTI		CASATORITI		MORTI		ESPUNERE						ESPUNERE						ESPUNERE					

